

JUSTITISMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 11. juli 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Jenny Lyngsø Øster-
gaard
Sagsnr.: 2012-0030-0741
Dok.: 413371

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 690 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. april 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Morten Bødskov

/

Anne Berg Mansfeld-Giese

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 690 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren oplyse, om det vil være muligt, at politiet selv kan tage en blodprøve på stedet i stedet for at skulle køre den alkoholpåvirkede bilist til en læge?”

Svar:

1. Regler om foretagelse af legemsindgreb findes i retsplejelovens kapitel 72. Efter retsplejelovens § 792 e, stk. 3, jf. § 792, stk. 1, nr. 2, må en legemsundersøgelse – herunder udtagelse af blodprøve – kun foretages under medvirken af en læge.

Retsplejeloven regulerer ikke spørgsmålet om, hvorvidt lægen selv skal udføre indgrebet, eller om dette kan udføres af andet sundhedspersonale under lægens tilsyn og på dennes ansvar. Det fremgår imidlertid af forarbejderne til retsplejelovens § 792 e, stk. 3, (Folketingstidende 1988/89, tillæg A, sp. 2251), at det må afhænge af en vurdering af indgrebets art og karakter, hvorvidt indgrebet kan udføres af andet sundhedspersonale.

Særligt for så vidt angår udtagelse af spytpøver er der i retsplejelovens § 792 e, stk. 3, tilføjet en undtagelse til hovedreglen om lægelig medvirken, således at politiet kan udtage spytpøver uden en læges medvirken.

Det er i forarbejderne til bestemmelsen (Folketingstidende 2004/05, tillæg A, s. 498) om baggrunden for denne bestemmelse anført, at udtagelse af en spytpøve fra mundhulen ved brug af en vatpind udgør en sådan mindre indgribende kategori af legemsundersøgelse end eksempelvis udtagelse af en blodprøve, at det er forsvarligt at fravige kravet om lægelig medvirken. Det forudsættes dog, at en læge tilkaldes, hvis sigtede fysisk modsætter sig indgrebet.

2. Ud over retsplejelovens bestemmelser er der i færdselsloven fastsat særlige regler om udtagelse af bl.a. blod- og urinprøver fra personer, der mistænkes for spirituskørsel.

Det følger således af færdselslovens § 55, stk. 2, at politiet kan fremstille en person til udtagelse af blod- og urinprøve, hvis der er grund til at antage, at han har overtrådt § 53 (spirituskørsel) eller § 54, stk. 1, 2 eller 3 (kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom m.v.),

eller han nægter eller ikke er i stand til at medvirke til en udåndingsprøve, sputprøve, svedprøve eller øjenbesigtigelse.

Færdselsloven regulerer – ligesom retsplejeloven – ikke spørgsmålet om, hvorvidt politiet selv kan udtage blodprøve. Det fremgår imidlertid udtrykkeligt af forarbejderne til færdselslovens § 55, stk. 2, (Folketingstidende 1975/76, tillæg B, sp. 1874), at det ikke var hensigten at give politiet adgang til at lade andre personer end sundhedspersonale (medicinalpersonale), der er uddannet hertil, foretage selve prøvetagningen.

Der kan i den forbindelse henvises til afgørelsen optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 1991 side 875, hvor Vestre Landsret afviste at lægge bevismæssig vægt på en blodprøve, der var udtaget af sygeplejerske, som var ægtefælle til den politiassistent, der havde standset bilisten, som mistænkedes for spirituskørsel. Landsretten henviste til, at sygeplejersken havde udtaget blodprøven som privatperson og således ikke under en læges instruktion og ansvar.

Det er på baggrund af ovenstående Justitsministeriets opfattelse, at der efter de gældende regler ikke er hjemmel til at overlade det til polititjenestemænd selv at udtage blodprøve fra personer, der mistænkes for spirituskørsel.